SODBA SODIŠČa (prvi senat)

z dne 15. septembra 2011 *

V zadevi C-264/09,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 14. julija 2009,

Evropska komisija, ki jo zastopajo O. Beynet, F. Hoffmeister in J. Javorský, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Slovaški republiki, ki jo zastopa B. Ricziová, zastopnica,

tožena stranka,

* Jezik postopka: slovaščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, J.-J. Kasel, A. Borg Barthet (poročevalec), E. Levits, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,
sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 15. marca 2011

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Slovaška republika s tem, da ni zagotovila nediskriminatornega dostopa do prenosnega omrežja, ni izpolnila obveznosti iz členov 20(1) in 9(e) Direktive 2003/54/ES Evropskega

parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES (UL L 176, str. 37).

Pravni okvir

Sporazum med Švicarsko konfederacijo ter Češko in slovaško federativno republiko o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb

2 V skladu s členom 1(1) sporazuma o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb, ki sta ga Švicarska konfederacija ter Češka in slovaška federativna republika sklenili 5. oktobra 1990 (v nadaljevanju: sporazum o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb), izraz „investitor“ pomeni:

„[…]

(b) pravne subjekte, vključno z družbami, registriranimi družbami, osebnimi družbami in drugimi organizacijami, ki so ustanovljene ali delujejo na kakršen koli drug način v skladu z zakonodajo te pogodbene stranke, ki imajo na ozemlju te pogodbene stranke sedež in hkrati tam dejansko opravljajo gospodarsko dejavnost;

[…]“

3 Člen 1(2) tega sporazuma določa, da izraz „naložba“ pomeni vsako vrsto premoženja in zlasti:

„[…];

(c) terjatve in pravice do storitev, ki imajo ekonomsko vrednost;

[…]“

4 Člen 4 navedenega sporazuma, naslovljen „Zaščita in obravnava“, določa:

„[…]

(2) Vsaka pogodbena stranka bo na svojem ozemlju zagotovila pravično in enakopravno obravnavo naložb investitorjev druge pogodbene stranke. […]

[…]“

5 Člen 6 tega sporazuma, naslovljen „Razlastitev in odškodnina“ določa:

„(1) Nobena pogodbena stranka ne bo naložb investitorjev druge pogodbene stranke razlastila, nacionalizirala ali sprejela takih ukrepov, katerih narava ali učinek je enak, razen če je tak ukrep sprejet v javnem interesu, na nediskriminatorni

podlagi, na podlagi zakonitega postopka in pod pogojem, da so sprejeti ukrepi za plačilo takojšnjega, ustreznega in učinkovitega nadomestila. […]

[…]“

Pogodba o energetski listini

6 Člen 10(1) Pogodbe o energetski listini – ki je bila podpisana 17. decembra 1994 v Lizboni (v nadaljevanju: PEL) in v imenu Evropske skupnosti potrjena s Sklepom Sveta in Komisije z dne 23. septembra 1997 o Pogodbi o energetski listini in Protokolu o energetski učinkovitosti in s tem povezanimi okoljskimi vidiki, ki so ju sklenile Evropske skupnosti (98/181/ES, ESPJ, Euratom) (UL 1998, L 69, str. 1) – določa:

„Vsaka pogodbenica v skladu z določbami te pogodbe spodbuja in ustvarja ustaljene, nepristranske, ugodne in pregledne razmere za investitorje drugih pogodbenic za uresničevanje naložb na svojem območju. Pri tem se tudi zavezuje, da za naložbe investitorjev drugih pogodbenic vedno zagotovi pošteno in nepristransko obravnavanje. Take naložbe uživajo tudi najtrajnejše varstvo in varnost in nobena pogodbenica na noben način ne sme z nerazumnimi ali diskriminacijskimi ukrepi ovirati njihovega upravljanja, ohranjanja, uporabe, izkoriščanja ali razpolaganja z njimi. V nobenem primeru te naložbe ne smejo biti obravnavane manj ugodno, kot to zahteva mednarodno pravo, vključno z obveznostmi iz te pogodbe. Vsaka pogodbenica spoštuje vse obveznosti, ki jih je pogodbeno prevzela do investitorja ali do naložbe investitorja kake druge pogodbenice.“

7 Člen 13 te pogodbe, naslovljen „Razlastitev“, določa:

„1. Naložbe investitorjev pogodbenice na območju katere koli druge pogodbenice ne smejo biti nacionalizirane, razlaščene ali predmet ukrepa ali ukrepov z enakim učinkom kot nacionalizacija ali razlastitev (v nadaljevanju ‚razlastitev‘), razen kadar je taka razlastitev:

(a) za namen, ki je v javnem interesu;

(b) nediskriminacijska;

(c) izvedena po dolžnem pravnem postopanju; in

[…]

(d) jo spremlja plačilo takojšnjega, ustreznega in učinkovitega nadomestila.

Tako nadomestilo je v višini poštene tržne vrednosti razlaščene naložbe tik pred razlastitvijo ali preden je preteča razlastitev postala znana na tak način, da to vpliva na vrednost naložbe (v nadaljevanju ‚dan ovrednotenja‘).

Tako pošteno tržno vrednost je treba na zahtevo investitorja izraziti v prosto zamenljivi valuti na podlagi tržnega menjalnega tečaja za to valuto na dan ovrednotenja. Nadomestilo vključuje tudi obresti, določene po tržni obrestni meri, od dneva razlastitve do dneva plačila.

[…]“

Ureditev Unije

8 Člen 2 Akta o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 2003, L 236, str. 33) določa, da „so določbe izvirnih pogodb in aktov, ki so jih institucije […] sprejele pred pristopom, zavezujoče za nove države članice in se uporabljajo v teh državah pod pogoji, ki jih določajo omenjene pogodbe in ta akt“.

9 Člen 9(e) Direktive 2003/54 določa:

„Upravljavec prenosnega omrežja je odgovoren za to, da:

[…]

(e) ne dela razlik med posameznimi uporabniki omrežja ali vrstami uporabnikov omrežja, posebno ne v korist svojih povezanih podjetij;

[…]“

10 Člen 20(1) te direktive določa:

„1. Države članice poskrbijo, da se za vse upravičene odjemalce uvede sistem dostopa tretjih strani do prenosnih in distribucijskih omrežij na podlagi objavljenih tarif, ki se izvaja objektivno in brez diskriminacije med uporabniki omrežja. Države članice zagotovijo, da so te tarife ali metodologije za njihov izračun potrjene pred začetkom njihove veljavnosti skladno s členom 23 in da se tarife – in metodologije za njihov izračun, če se potrditev nanaša samo nanje – objavijo pred začetkom njihove veljavnosti.“

Dejansko stanje in predhodni postopek

11 Družbi Aare-Tessin AG für Elektrizität (v nadaljevanju: ATEL), ki ima sedež v Oltnu (Švica), in Slovenské elektrárne a.s., ki ima sedež v Bratislavi (Slovaška) in jo je nasledila družba Slovenská elektrizačná prenosová sústava a.s. (v nadaljevanju: SEPS) ter nastopa kot upravljavec slovaškega prenosnega omrežja, sta 27. oktobra 1997 sklenili pogodbo, v kateri je priznana pravica do prenosa na visokonapetostnem omrežju družbe Slovenské elektrárne a.s. v Slovaški (v nadaljevanju: zadevna pogodba). Člen 3 te pogodbe določa, da družba SEPS družbi ATEL podeli pravico do zagotovljenega

prenosa kapacitete 300 MW med Poljsko in Madžarsko od 1. oktobra 1998 do 30. septembra 2014. Družba ATEL lahko s to pravico svobodno razpolaga.

12 Pravica do prenosa, podeljena družbi ATEL, pomeni protivrednost njeni finančni udeležbi pri postavitvi prenosnega daljnovoda, na katerega se ta pravica nanaša, pri čemer ta udeležba presega 50 % nastalih stroškov postavitve.

13 Potem ko je Komisija Slovaško republiko pisno opomnila, ji je 15. decembra 2006 poslala obrazloženo mnenje, v katerem je navedla, da Slovaška republika s tem, da je rezervirala kapaciteto na ravni „povezave SEPS“ na daljnovodih, ki povezujejo slovaško omrežje s poljskim in madžarskim, ni izpolnila obveznosti iz Direktive 2003/54.

14 Slovaška republika je z dopisom z dne 9. februarja 2007 na to obrazloženo mnenje odgovorila, da zadevna pogodba ni pogodba o prednostnem dostopu, temveč naložbena pogodba. Navedla je tudi, da se je družba ATEL kljub pogajanjem, ki so potekala, da bi se pogodba odpovedala ali spremenila, zavzemala za to, da se pogodba izvaja in da se spoštuje sporazum o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb.

15 Komisija je menila, da Slovaška republika ni odpravila očitane kršitve, zato je vložila to tožbo.

Tožba

Trditve strank

16 Komisija na prvem mestu trdi, da Slovaška republika ni izpolnila obveznosti iz členov 9(e) in 20(1) Direktive 2003/54, ki določata, da je treba zagotoviti nediskriminatoren dostop do prenosnega omrežja.

17 Po mnenju Komisije namreč pravica do prednostnega prenosa, ki jo je družba SEPS priznala družbi ATEL do 30. septembra 2014, to postavlja v prednosten položaj glede na druge uporabnike omrežja.

18 Komisija na drugem mestu trdi, da drugače, kot navaja Slovaška republika, kršitve navedene direktive ni mogoče upravičiti s členom 307, prvi odstavek, ES. Ta določba naj bi se namreč uporabljala samo, kadar gre za neskladje med obveznostmi, ki jih imajo države pristopnice iz sporazumov, sklenjenih pred pristopom k Evropski uniji, in pravom Skupnosti. Vendar po mnenju Komisije ni neskladja med sporazumom o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb ter tem pravom. Poleg tega naj ta sporazum nikakor ne bi od Slovaške republike zahteval, da zadevno pogodbo še naprej uporablja. Nasprotno, to pogodbo naj bi vsekakor lahko odpovedala, da bi izpolnila obveznosti iz Direktive 2003/54.

19 Komisija na tretjem mestu trdi, da ker člena 4(2) in 6 navedenega sporazuma ne zahtevata, da se mora zadevna pogodba izvajati do zapadlosti 30. septembra 2014, ni nikakršne obveznosti v smislu člena 307, prvi odstavek, ES, ki bi Slovaški republiki

preprečevala, da to pogodbo odpove in tako uvede nediskriminatoren dostop do prenosnega omrežja v skladu z Direktivo 2003/54.

20 Slovaška republika v odgovoru na tožbo na prvem mestu navaja, da zadevna pogodba ni diskriminatorna do drugih operaterjev na slovaškem trgu električne energije.

21 Slovaška republika na drugem mestu meni, da je treba šteti, da zadevna pogodba ni pogodba o prednostnem dostopu, temveč naložbena pogodba. Pojasnjuje, da je pravica do prenosa zgolj posebna oblika plačila za naložbo, ki jo je na podlagi pogodbe opravila družba ATEL, in da bi sam umik jamstva pravice do prenosa pomenil uvedbo diskriminacije te družbe glede na druge operaterje na trgu. Ta umik naj bi namreč povzročil, da bi za družbo ATEL veljali enaki pogoje kot za operaterje na trgu, čeprav ti niso opravili nobene naložbe v slovaško prenosno omrežje. To naj bi ustrezalo odvzemu pravic te družbe brez primernega nadomestila, kar naj ne bi bilo v nasprotju samo z zadevno pogodbo, ampak tudi s PEL, ki naj bi bila sestavni del prava Skupnosti.

22 Slovaška republika na tretjem mestu, kar zadeva zaščito naložbe družbe ATEL na podlagi PEL, navaja, da ta pogodba onemogoča razlago Direktive 2003/54 v smislu, da ta zahteva umik jamstva pravice do prenosa, do katerega je upravičena družba ATEL, saj naj ta direktiva ne bi mogla posegati v zaščito investitorjev, ki jo zagotavlja PEL. Razlaga Direktive 2003/54, na katero se sklicuje Komisija, pa naj bi povzročila, da bi družba ATEL ob morebitni arbitraži lahko trdila, da umik jamstva pravice do prenosa brez dodelitve primernega nadomestila pomeni kršitev določb glede razlastitve

(člen 13 PEL), kršitev pravice do poštenega in nepristranskega obravnavanja (člen 10 PEL) ali kršitev določbe zadevne pogodbe (člen 10(1), zadnji stavek, PEL).

23 Slovaška republika na četrtem mestu trdi, da tudi če umik jamstva pravice do prenosa ne bi izpolnjeval pogojev neposredne razlastitve in bi bil opravljen v javnem interesu, bi družba ATEL lahko dokazala, da je šlo za posredno regulativno razlastitev, ki je ni mogoče opraviti, če niso spoštovani vsi pogoji, določeni glede razlastitve, vključno s tistimi, ki zahtevajo plačilo nadomestila zadevnemu investitorju.

24 Država članica na petem mestu meni, da sta trditvi Komisije, prvič, da odpoved zadevne pogodbe ne bi bila v nasprotju z določbami člena 4(2) sporazuma o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb, ki zahteva pošteno in nepristransko obravnavanje naložb, saj bi družba ATEL lahko predvidela vstop Slovaške republike v Unijo in liberalizacijo energetskega trga, in drugič, da Slovaška republika do Švicarske konfederacije ni bila zavezana, da ne bo uvedla regulativnih sprememb, ki bi povzročile odpoved zadevne pogodbe pred zapadlostjo 30. septembra 2014, neutemeljeni.

25 Komisija v repliki navaja, da argumenta Slovaške republike, prvič, da je kršitev prenehala, saj se je veljavna praksa s 1. januarjem 2008 spremenila, tako da od takrat družba ATEL ni več imela prednostnega dostopa, in drugič, da bi v skladu z mednarodnim pravom sprememba pogodbe terjala dodelitev nadomestila, ki bi bilo drago, nista utemeljena.

26 Komisija glede tega trdi, prvič, da v skladu z ustaljeno sodno prakso sama praksa ne more končati kršitve, dokler so zavezujoče določbe, ki so v nasprotju s pravom Skupnosti, v veljavi, in da v obravnavani zadevi kršitev traja, dokler zadevna pogodba ne bo spremenjena ali odpovedana. Drugič, bilo naj bi mogoče, da podjetja na podlagi določb mednarodnega in nacionalnega prava dobijo nadomestilo zaradi izgube pogodbenih pravic, na podlagi katerih imajo prednostni dostop, ki izvira iz naložb, ki so jih opravila.

27 Komisija tako sklepa, da ker Slovaška republika ni dokazala, da je Direktiva 2003/54 v nasprotju s PEL, njena argumentacija v zvezi mednarodnimi zavezami Evropske skupnosti, ki se opira na člen 307 ES, ni utemeljena.

28 Kar zadeva argument Slovaške republike, da bi bila odpoved zadevne pogodbe v nasprotju s členom 4(2) sporazuma o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb, ker ne bi pomenila pravične in enakopravne obravnave, Komisija odgovarja, da noben investitor ne more legitimno pričakovati, da bo zakonodajni okvir ostal nespremenjen, in da so preudarni investitorji vedeli ali bi morali vedeti, da bo imel pristop k Uniji znatne posledice na pravne razmere v Slovaški republiki. Tako naj člen 4(2) od Slovaške republike nikakor ne bi zahteval, da ohrani diskriminatoren sistem dostopa do prenosnega omrežja, kot je ta, ki izvira iz zadevne pogodbe.

Presoja Sodišča

29 Obramba Slovaške republike se opira na PEL in na sporazum o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb.

30 Ker se ta sporazum neposredno nanaša na zaščito naložb, je treba preučiti obrambo Slovaške republike, ki temelji na tem sporazumu.

31 Sporazum o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb je bil sklenjen 5. oktobra 1990, torej pred pristopom Slovaške republike k Uniji, ki se je zgodil šele 1. maja 2004. Ta sporazum, ki zavezuje Slovaško republiko v zvezi z naložbami, opravljenimi na njenem ozemlju, vsebuje določbe, ki zagotavljajo zaščito naložb, ki so jih švicarski investitorji opravili v Slovaški.

32 Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 77 sklepnih predlogov, če je Slovaška republika v skladu s tem sporazumom zavezana, da izpolni obveznosti iz zadevne pogodbe, bi bila morebitna diskriminacija zaradi prednostne obravnave družbe ATEL upravičena, tudi če bi jo bilo treba šteti za neskladno z Direktivo 2003/54.

33 Da bi se lahko preverilo, ali gre za tak primer, je treba preučiti, ali je prednostni dostop, podeljen družbi ATEL, treba šteti za naložbo, za katero je takrat veljal navedeni sporazum. Le če to drži, je treba preučiti tudi, ali bi Slovaška republika zadevno pogodbo lahko odpovedala, ne da bi kršila sporazum.

34 V skladu s členom 1(2)(c) sporazuma o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb se ta uporablja za naložbe, opredeljene kot „vsaka vrsta premoženja“, in zlasti za „terjatve in pravice do storitev, ki imajo ekonomsko vrednost“.

35 V obravnavani zadevi je družba ATEL, ki je plačala več kot 50 % stroškov postavitve prenosnega daljnovoda med Krosnim (Poljska) in Lemešany (Slovaška), lahko pridobila pravico do prenosa določene kapacitete na tem daljnovodu. Z drugimi besedami, obveznost družbe SEPS, da družbi ATEL dodeli kapaciteto prenosa, če ta to zahteva, je del plačila, ki je predvideno v pogodbi kot protivrednost finančne udeležbe, za katero se je zavezala družba ATEL pri postavitvi zadevnega prenosnega daljnovoda.

36 Glede na to pravica do prenosa, ki jo je pridobila družba ATEL, očitno ima ekonomsko vrednost, saj ji za določeno kapaciteto zagotavlja dostop do slovaškega prenosnega omrežja, ki ga potrebuje, da bi lahko prodajala električno energijo na Poljskem prek Madžarske.

37 Zato se lahko, kakor je navedel generalni pravobranilec v točki 71 sklepnih predlogov, naložba družbe ATEL obravnava kot naložba v smislu člena 1(c) sporazuma o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb, ki jo Slovaška republika mora zaščititi na podlagi člena 4(1) in (2) tega sporazuma.

38 Torej je treba preučiti, ali bi morebitna odpoved zadevne pogodbe s strani SEPS glede na mednarodne obveznosti Slovaške republike pomenila, da je ta država članica kršila ta sporazum.

39 V obravnavani zadevi Komisija meni – drugače, kot trdi Slovaška republika – da odpoved te pogodbe ni v nasprotju niti s členom 4(2) tega sporazuma, ki določa pravično in enakopravno obravnavo naložb, niti člena 6, saj ne pomeni razlastitve v smislu te določbe.

40 Glede tega je treba opozoriti, da čeprav Sodišče ni pristojno za razlago sporazuma o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb, je vseeno treba preučiti elemente, ki omogočajo ugotoviti, ali ta sporazum določa obveznost Slovaške republike, na katero v skladu s členom 307, prvi odstavek, ES, ne morejo vplivati določbe Pogodbe ES.

41 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa je namen člena 307, prvi odstavek, ES pojasniti, da v skladu z načeli mednarodnega prava, ki izhajajo med drugim iz člena 30(4)(b) Dunajske konvencije o pogodbenem pravu z dne 23. maja 1969, veljavnost Pogodbe ES ne vpliva na zavezo zadevne države članice, da bo spoštovala pravice tretjih držav, ki izhajajo iz predhodne mednarodne pogodbe, in izpolnila ustrezne obveznosti (glej v tem smislu sodbo z dne 14. oktobra 1980 v zadevi Burgoa, 812/79, Recueil, str. 2787, točka 8).

42 Poleg tega je za odgovor na vprašanje, ali neka določba Skupnosti ne velja zaradi predhodne mednarodne pogodbe, treba ugotoviti, ali ta zadevni državi članici nalaga obveznosti, katerih izpolnitev lahko še vedno zahtevajo tretje države, ki so stranke mednarodne pogodbe (sodba z dne 2. avgusta 1993 v zadevi Levy, C-158/91, Recueil, str. I-4287, točka 13).

43 V skladu z mnenjem Slovaške republike sporazum o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb zahteva, da ohrani v veljavi obveznost družbe SEPS, da zagotovi prednosten dostop družbe ATEL do prenosnega omrežja, ki je določena v zadevni pogodbi.

44 Vendar je treba opozoriti, da je Sodišče v sodbi z dne 4. julija 2000 v zadevi Komisija proti Portugalski (C-62/98, Recueil, str. I-5171, točka 49) pojasnilo, da čeprav imajo v okviru člena 307 ES države članice možnost izbire ukrepov, ki jih lahko sprejmejo

za odpravo nezdružljivosti med mednarodno pogodbo, podpisano pred pristopom, in Pogodbo ES, vseeno ni mogoče izključiti, da bo morala država članica, če bo naletela na težave, ki onemogočajo prilagoditev sporazuma, ta sporazum odpovedati.

45 V navedeni zadevi je Sodišče med drugim ugotovilo, da ker je zadevni sporazum vseboval določbo, ki se je izrecno nanašala na možnost odpovedi, dejstvo, da ga je Portugalska republika odpovedala, ni bilo v nasprotju s pravicami, ki jih je v tisti zadevi na podlagi omenjenega sporazuma imela Republika Angola (zgoraj navedena sodba Komisija proti Portugalski, točka 46).

46 Vendar je treba je ugotoviti, da zadevna pogodba ne vsebuje nikakršne določbe glede možnosti odpovedi.

47 Glede možnosti, da Slovaška republika navedeno pogodbo odpove brez kršitve člena 6 sporazuma o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb, pa je treba navesti, da ta določba določa široko varstvo naložb, saj ne zadeva le ukrepov neposredne in posredne razlastitve, temveč tudi ukrepe z enakim učinkom kot razlastitev.

48 Ker bi torej taka odpoved zadevne pogodbe povzročila, da bi družba ATEL izgubila pravico, ki jo navedena pogodba določa v protivrednost njene finančne udeležbe pri postavitvi prenosnega daljnovoda med Krosnim in Lemešany, bi tak ukrep posegel v pravice družbe ATEL in bi zato imel enak učinek kot razlastitev v smislu člena 6 sporazuma o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb.

49 Res je, da navedeni člen 6 ureja tudi pravico do nadomestila zaradi posega v pravico investitorja, da ni razlaščen. Vendar obveznost plačati nadomestilo v primeru razlastitve ne odpravlja obveznosti Slovaške republike, da ne uvede ukrepov razlastitve glede naložb, ki so varovane s sporazumom o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb.

50 Dodati je treba – kot je navedel generalni pravobranilec v točki 105 sklepnih predlogov – da Slovaška republika ne more spremeniti določb ali učinkov zadevne pogodbe s svojo zakonodajo niti ji odvzeti pravnega učinka. Slovaško pravo, ki bi pogodbe o prednostnem dostopu do prenosnih omrežij razglasilo za neveljavne in neuporabljive, ne bi spremenilo dejstva, da bi družba SEPS ostala vezana z zadevno pogodbo. Zato je edina možnost, ki jo ima Slovaška republika, da bi izpolnila svojo obveznost, sprejetje zakonodaje, ki bi se nanašala na družbo SEPS in ki bi ji onemogočila izpolnitev navedene pogodbe, kar bi pomenilo posredno razlastitev pravice do prenosa, ki jo ima družba ATEL.

51 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da je prednostni dostop, podeljen družbi ATEL, treba šteti za naložbo, ki je varovana s sporazumom o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb, in da v skladu s členom 307, prvi odstavek, ES, nanj ne morejo vplivati določbe Pogodbe.

52 Torej je treba ugotoviti, da je prednostni dostop, podeljen družbi ATEL, tudi če ni v skladu z Direktivo 2003/54, varovan s členom 307, prvi odstavek, ES.

53 Zato je treba tožbo Komisije zavrniti.

Stroški

54 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Slovaška republika predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

Podpisi